

Davet

– Şükran Aydoğan · 13 Aralık 2016

Bir ses ki inliyor yeri göđü meydanı
Kim bu bađıran melun bilinmez adâvet mi?
Kışkırtıyor o sinsî fitne ile şeytanı
Yarap bu çılgın çağrı kan dökmeye davet mi?

Yok, mu hiç içinizde hâkim nefs-i beşere
Sarıyor dört bir yandan art niyetlidir ağyâr
Bölmekte şimdi sizi dünkü böcek haşere
Aşk ilahi bir sevda vatandı sevgili yâr

Ulusları yok etti yıktı cehl-u dalâlet
Bilenle bilmeyenin tuzağıdır bu oyun
Zalimin silahına teslim oldu atalet
At gafil libasını çıkar üstünden soyun

Karanlık bir çukurdur çeker içine lâin
Aklın yolu dosdođru istikameti zafer
İhtimal ki atacak kör kuyulara hain
Gafletine ağlıyor dün şehit olmuş nefer

Beklemektedir seni işte millet-i beyzâ
Yarın çocuklarının boynu bükük olmasın
Hani yüreğindeki o coşkulu hal feyza
İyi bak o güllere yetim kalıp solmasın

Duyuma fitne çağrıyı beni dinle sen beni!
Hainin nefesi pis elleri hep kanlıdır
Kötü niyetli katil leş gibi kokar teni
Bu yurdun şehitleri yüreğinde canlıdır

Yak yeniden hürriyet meşaleni yak haydi!
Elbette aşacaksın dik değil şu akabe
Gecede parlayan nur bayrağındaki aydı
Yaşadığın topraklar yurdundur sana Kabe.

Şükran Gülcenaz AYDOĞAN

Akabe / Sarp yokuş, tehlikeli geçit, geçilmesi ve aşılması zor olan dağ yolu.

Millet-i beyzâ / Bütün Müslümanlar

Feyza / Bolluk, çokluk, verimlilik, gürlük, ilerleme, çoğalma. Feyz ile dolu olan.

Lain / Lanetlenmiş kimse

Ağyâr / Başkaları, yabancılar.

Cehl-u dalâlet / cehalet sapıklık

Atalet / Tembellik

Nefs-i beşer / İnsanın kendisi nefsi.

Adâvet / Düşmanlık, husumet.